

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CXII. — Izdan in razposlan dne 18. decembra 1897.

Vsebina: Št. (287—290.) 287. Ukaz, s katerim se dajejo na znanje predpisi nemškega civilnega pravnega reda o prisilni izvršbi iz unanjih sodeb in mera vzajemnosti, zajamčene s temi določili. — 288. Ukaz, s katerim se dajejo na znanje predpisi italijanskega civilnega pravnega reda o prisilni izvršbi iz unanjih sodeb in mera vzajemnosti, zajamčene s temi določili. — 289. Ukaz, s katerim se dajejo na znanje predpisi, veljajoči v kneževini liechtensteinski za izvršbo avstrijskih izvršilnih naslovov, in mera vzajemnosti, zajamčene s tem. — 290. Ukaz, s katerim se dajejo na znanje predpisi, veljajoči v kantonu Waadtu za izvršbo unanjih sodeb, in mera vzajemnosti, zajamčene s tem.

287.

Ukaz pravosodnega ministra z dne 10. decembra 1897. l.,

s katerim se dajejo na znanje predpisi nemškega civilnega pravnega reda o prisilni izvršbi iz unanjih sodeb in mera vzajemnosti, zajamčene s temi določili.

V nemškem cesarstvu veljajoči civilni pravdni red z dne 30. januarja 1897. l. (Reichsgesetzblatt stran 83.) obsega o prisilni izvršbi iz unanjih sodeb nastopne predpise, ki jih je cesarska nemška vlada priobčila po besedi:

§. 660.

„Iz sodbe unanje sodnije se opravlja prisilna izvršba samo tedaj, kadar je njena dopustnost izrečena z izvršilno sodbo.

Za tožbo zastran nje izdatbe je pristojna uradna sodnija (Amtsgericht) ali deželska sodnija (Landgericht), pri kateri ima dolžnik svojo občo podsodnost, in če bi ne bilo take, uradna sodnija ali deželska sodnija, pri kateri se sme po §. 24. podati zoper dolžnika tožba“.

§. 661.

„Izvršilno sodbo je izdati brez preskusa, je-li odločilo zakonito.

Ni je izdati:

1. ako sodba unanje sodnije po pravu, velja-jočem za to sodnijo, še ni zadobila pravnomočnosti;

2. ako bi se izsililo z izvršbo dejanje, katero se po pravu nemškega sodnika, sodečega o dopustnosti prisilne izvršbe, ne sme izsiliti;

3. ako po pravu nemškega sodnika, sodečega o dopustnosti prisilne izvršbe, niso bile pristojne sodnije tiste države, h kateri pripada unanja sodnija;

4. ako je obsojeni dolžnik Nemec in se ni spustil v pravdo, v kolikor mu ni pravdo uvajajoče povabilo ali odredilo vročeno niti v državi pravdne sodnije samemu, niti s podelitvijo pravne pomoči v nemškem cesarstvu;

5. ako ni zajamčena vzajemnost“.

Cesarska nemška vlada je izjavila, da morejo pri uporabljanju teh zakonitih določil v nemškem cesarstvu, v kolikor se sme to sklepati iz dosedanje prakse tamkajšnjih sodnij, vsi tisti sklepi in odloki avstrijskih sodnij utrditi prisilno izvršbo, kateri

rešijo pravni spor med strankami na podstavi rednega ali sumarnega pravnega postopanja, poslušajočega obe stranki, pri čemer se ne gleda na to, so se li izdali sklepi in odloki tudi v unanji obliki sodbe in sta-li dejanski razpravljali obe stranki.

Za prisilno izvršbo v nemškem cesarstvu prihajajo torej v poštev v §. 1. izvršilnega reda z dne 27. maja 1896. l. (drž. zak. št. 79) pod št. 1, 2, 3 navedeni izvršilni naslovi, všteti odločila o stroških postopanja, potem moč izvršljivosti imajoče uradne izpiske iz likvidacijskega zapisnika, narejenega med konkurznim postopanjem (§. 1., št. 7 izvršilnega reda), in sodbe obrtnih sodnij (§. 1., št. 11 izvršilnega reda).

V ti meri je za zajamčeno šteti tudi vzajemnost, ako gre po §. 79. izvršilnega reda za izvršbe na podstavi spisov in listin, narejenih v nemškem cesarstvu.

Ruber s. r.

288.

Ukaz pravosodnega ministra z dne 10. decembra 1897. l.,

s katerim se dajejo na znanje predpisi italijanskega civilnega pravnega reda o prisilni izvršbi iz unanjih sodeb in mera vzajemnosti, zajamčene s temi določili.

Z ukazom pravosodnega ministra z dne 29. septembra 1879. l. (drž. zak. št. 120) se je na podstavi priobčila kraljeve italijanske vlade dalo na znanje, da se preiskava, ki jo je opraviti v delibacijskem postopanju, ne sme več raztezati na preskušnjo, ni li unanja sodba, ki jo je izvršiti, očitno nepravilna, ampak da se mora po členu 941. italijanskega civilnega pravnega reda omejiti na preskušnjo nastopnih stvari:

1. je li sklenila sodbo pristojna sodnija;
2. so se li, preden se je sklenila sodba, povabile poprej po predpisu stranke;
3. so-li bile stranke po zakonu namestovane ali so-li bile zakonito obsojene zavoljo neprihoda (kontumacirane);
4. obsega li sodba določila, katera nasprotujejo javnemu redu ali javnemu pravu domače dežele.

Po vnovičnem priobčilu kraljeve italijanske vlade ustreza to naznanilo tudi sedaj stanju italijanskega zakonodavstva, in po dotičnih določilih italijanskih zakonov in po splošnih načelih v Italiji veljajočega zasebnega prava je vsaki spis, ki velja po zakonih dežele, v kateri je narejen, za izvršilni naslov, šteti za takega tudi v Italiji, ne prikrajševaje zgoraj oznamene preskušnje v delibacijskem postopanju.

V ti meri je za zajamčeno šteti tudi vzajemnost, ako gre po §. 79. izvršilnega reda za izvršbe na podstavi spisov in listin, narejenih v kraljevini italijanski.

Ruber s. r.

289.

Ukaz pravosodnega ministra z dne 10. decembra 1897. l.,

s katerim se dajejo na znanje predpisi, veljajoči v kneževini liechtensteinski za izvršbo avstrijskih izvršilnih naslovov, in mera vzajemnosti, zajamčene s tem.

V kneževini liechtensteinski veljajoči, po knežji liechtensteinski dvorni kanceliji po besedah na znanje dani zakon z dne 13. julija 1897. l. o avstrijskih izvršilnih naslovih, ki so izvršljivi v kneževini liechtensteinski (Liechtensteinski deželni zakonik št. 4), določa:

Člen 1.

„Ko začne izvršilni red z dne 27. maja 1896. l. (drž. zak. št. 79) veljati po kraljevinah in deželah avstrijsko-ogrske monarhije, zastopanih v državnem zboru, bodo sodnije kneževine liechtensteinske dovoljevale izvršbo po predpisih v kneževini veljajočih zakonov na podstavi nastopnih, po tamkajšnjih sodnijah izdanih izvršilnih naslovov:

1. na podstavi končnih sodeb, tudi delnih sodeb tamkajšnjih sodnij, ako je izključena zoper nje pritožba do više stopinje ali vsaj ni dovoljen izvršbo ovirajoč pravni pomoček;

2. na podstavi plačilnih nalogov tamkajšnjih sodnij, ki so se izdali v mandatnem in meničnem

postopanju, ako se ni o pravem času ugovarjalo zoper nje;

3. na podstavi pogojnih plačilnih povelj, izdanih v opominjalnem postopanju, zoper katera ni več upora (ugovora);

4. na podstavi poravnjav, katere so bile sklenjene pred civilnimi sodnijami o zasebnopravnih zahtevkih.

Člen 2.

To izvršilno dovolilo se sme dati samo, ako se je smela pravna stvar po določilih, veljajočih v kneževini, sodno odločiti v kraljevinah in deželah avstrijsko-ogrske monarhije, zastopanih v državnem zboru, ako je izkazana pravnomočnost izvršilnega naslova in v kolikor je zajamčeno, da se bo s tukajšnjimi podložniki ravnalo tam enako kakor s svojimi.

Člen 3.

Podsodnost pogodbe se priznava samo v primeru izrečne podvržbe pod sodno oblast c. k. avstrijske sodnije ali tedaj, kadar se je kraj, v katerem je opraviti plačilo ali izpolniti drugo zaveznost, in pa izločnost v tem kraju ugotovila z izrečno izjavo zavezančev.

Člen 4.

V ostalem se določila zakona z dne 16. decembra 1891. l. (št. 9 liechtensteinskega deželnega zakonika) o izvršbi sodeb unanjih civilnih sodnij v kneževini liechtensteinski, v kolikor niso izključena po zgoranjih določilih, uporabljajo subsidiarno.

V ti meri je za zajamčeno šteti tudi vzajemnost, ako gre po §. 79. izvršilnega reda za izvršbo na podstavi spisov in listin, narejenih v kneževini liechtensteinski.

Liechtensteinski deželni zakon z dne 16. decembra 1891. l. se je dal na znanje z ukazom pravosodnega ministrstva z dne 15. januarja 1892. l. (drž. zak. št. 12).

Ruber s. r.

290.

Ukaz pravosodnega ministra z dne 10. decembra 1897. l.,

s katerim se dajejo na znanje predpisi, veljajoči v kantonu Waadtu za izvršbo unanjih sodeb, in mera vzajemnosti, zajamčene s tem.

Po izjavah državnega sveta v kantonu Waadtu z dne 9. marca 1897. l. sme po predpisih zaveznega zakona o izterjevanju dolgov in o konkurzu z dne 11. aprila 1889. l. vsakdo na podstavi same trditve, da je upnik druge v kantonu Waadtu stanujoče osebe, uvesti, ne da bi imel kekega naslova za to, zoper to osebo izterjavo dolga.

V tem oziru imajo tem bolj vse na denarno plačilo ali dajatev varščine slovoče, po avstrijskih sodnijah sklenjene sodbe in pa tudi vse javne ali zasebne listine v kantonu Waadtu značaj izvršljivosti, ne prikraševaje pravice zavezanca in drugih oseb, da smejo zglasiti upor („Rechtsvorschlag“).

Ako ima na Avstrijskem sklenjena sodba „exequatur“ (izvršilno dovolilo) državnega sveta, zadobi po izjavi tega oblastva sodni spis to predstvo, da se sme, sklicevaje se na sodbo, zahtevati dokončna razveljava po zavezancu zglasenega, ne vtemeljenega upora („Rechtseröffnung“). Isto velja o sodnih poravnjavah in sodnih priznavah, storjenih na Avstrijskem.

Po členu 519. waadtskega civilnega pravnega reda se daje „exequatur“ (izvršilno dovolilo) po nastopnih pogojih:

1. sodba mora imeti potrjeno pristojnega oblastva dežele, v kateri se je izdala, o svoji pravnomočnosti in izvršljivosti;

2. vzajemnost mora biti zajamčena gledé sličnih razsodeb waadtskih sodnij.

Izvršilno dovolilo (exequatur) se odreka:

1. ako ni razsodba pravnomočna;
2. ako ni bila sodeča sodnja pristojna;
3. ako bi se motil z izvršbo javni red.

Potemtakem je šteti vzajemnost za zajamčeno, ako gre po §. 79. izvršilnega reda za izvršbe na podstavi sodeb waadtskih sodnij, katere slovejo na denarno plačilo ali dajatev varščine, ali pa na podstavi tam sklenjenih sodnih poravnjav.

Ruber s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1898. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina državnega zakonika znaša v vsaki teh osem izdaj za vse leto 1898. za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 4 gl.

Naročevati se je v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, kjer se morejo naročiti tudi posamezni letniki in kosi državnega zakonika.

Naročilu je priložiti ob enem za nje pripadajoči znesek, ker se državni zakonik pošilja samó, če se je plačala prej naročnina zanj.

Kadar kupi kedó državnega zakonika eno celo desetletje ali še več desetletij na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

desetletje od l. 1849. vštévši do l. 1858. 25 gl.	desetletje od l. 1869. vštévši do l. 1878. 16 gl.
„ „ „ 1859. „ „ 1868. 12 „	„ „ „ 1879. „ „ 1888. 20 „
vsa štiri desetletja od l. 1849. vštévši do l. 1888. pa stanejo 60 gl.	

V izdajah drugih jezikov stane:

desetletje od l. 1870. vštévši do l. 1879. 16 gl.	desetletje od l. 1880. vštévši do l. 1889. 20 gl.
desetletji od l. 1870. vštévši do l. 1889. pa staneta 30 gl.	

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo počenši z letom 1898. po teh-le cénah:

Letnik 1849. za 2 gl. 10 kr.	Letnik 1866. za 2 gl. 20 kr.	Letnik 1883. za 2 gl. 50 kr.
„ 1850. „ 5 „ 25 „	„ 1867. „ 2 „ — „	„ 1884. „ 2 „ 50 „
„ 1851. „ 1 „ 30 „	„ 1868. „ 2 „ — „	„ 1885. „ 1 „ 80 „
„ 1852. „ 2 „ 60 „	„ 1869. „ 3 „ — „	„ 1886. „ 2 „ 30 „
„ 1853. „ 3 „ 15 „	„ 1870. „ 1 „ 40 „	„ 1887. „ 2 „ 50 „
„ 1854. „ 4 „ 20 „	„ 1871. „ 2 „ — „	„ 1888. „ 4 „ 20 „
„ 1855. „ 2 „ 35 „	„ 1872. „ 3 „ 20 „	„ 1889. „ 3 „ — „
„ 1856. „ 2 „ 45 „	„ 1873. „ 3 „ 30 „	„ 1890. „ 2 „ 70 „
„ 1857. „ 2 „ 85 „	„ 1874. „ 2 „ 30 „	„ 1891. „ 3 „ — „
„ 1858. „ 2 „ 40 „	„ 1875. „ 2 „ — „	„ 1892. „ 5 „ — „
„ 1859. „ 2 „ — „	„ 1876. „ 1 „ 50 „	„ 1893. „ 3 „ — „
„ 1860. „ 1 „ 70 „	„ 1877. „ 1 „ — „	„ 1894. „ 3 „ — „
„ 1861. „ 1 „ 50 „	„ 1878. „ 2 „ 30 „	„ 1895. „ 3 „ 50 „
„ 1862. „ 1 „ 40 „	„ 1879. „ 2 „ 30 „	„ 1896. „ 3 „ 50 „
„ 1863. „ 1 „ 40 „	„ 1880. „ 2 „ 20 „	„ 1897. „ 7 „ 50 „
„ 1864. „ 1 „ 40 „	„ 1881. „ 2 „ 20 „	
„ 1865. „ 2 „ — „	„ 1882. „ 3 „ — „	

Letnik 1897. se bo dobival še le potem, ko se izdado tudi kazala.

Letniki 1870. vštévši do 1897. izdaj v drugih sedmih jezikih se dobivajo po tisti ceni, kakor dotični letniki nemške izdaje.

NB. Tisti kosi državnega zakonika, kateri celó niso došli naročniku ali pa so mu došli nedostatni, se morajo reklamirati (pooglašati) najdalje v štirih tédnih naravnost pri c. k. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III., Rennweg št. 16.

Kadar poteče ta rok, tedaj se bodo izročevali kosi državnega zakonika samo proti plačilu prodajne cene (po kateri stane $\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, 1 kr.).

Ker so v nemški izdaji popolnoma dopolnjeni vsi letniki počenši od l. 1849. do 1897., v izdajah ostalih sedmih jezikov pa vsi letniki od leta 1870. vštévši do 1897., se more ne samó vsaki posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsaki posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 1 kr.) dobivati počenši z letom 1898. iz založbe c. k. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je moči vsakemu, dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike, ter si vrediti liste po tvarinah.